

خوشنویسی

نیایش انگشتان جوهری

اسماعیل رشوند

مرزهای مکانی و زمانی را در نور دید و مشعل آن قرن‌ها گذرگاه تاریخ بشری را روشن ساخت. (تمدن اسلامی در آغاز بیشترین تأثیر را از تمدن ایران پذیرفته است. هر چند از تأثیرات تمدن‌های بین‌النهرین، مصر، یونان، بیزانس - هندوچین هم بی‌نصیب نبوده است)

دکتر حلمی در این مورد می‌گوید: «هنر اسلامی از هنر رومی و یونانی و بیزانس و هندی و چینی و ایرانی بهره‌های گوناگون برده است. اما تأثیراتی که از ایران گرفته وسیع‌تر و همه‌جانبه‌تر بوده است^(۱)».

ابداع خط «نسخ» توسط ابن مقله این بزرگ‌ترین و خلاق‌ترین هنرمند تاریخ خوشنویسی را شاید بتوان خجسته‌ترین مولود این پیوند مبارک به شمار آورد. چرا که «خط نسخ» پیش از آنکه نوعی خوشنویسی باشد نوعی «خط» است خطی که سهولت فراگیری خواندن و نوشتن آن نسبت به خط متداول ماقبل^(۲) خود یعنی کوفی اولیه موجب توسعه و گسترش «سجاده» با سرعتی شکفت‌انگیز در بین مسلمانان شد. ابوالفضل ذابح در این باره چنین می‌نویسد:

«ابن مقله شخصاً حروفی با تناسیبات بی‌نقص برای «خط نسخ» به وجود آورده که آن را به سطح يك «خط عمده» ارتقاء پخته‌است. جذبه عمده آن برای عموم آن بود که شکل روان هندسی داشت و هیچ‌گونه بی‌جیگی را در بین‌نمی‌گرفت^(۳). نتایج حاصل از پیدایش این خط در حوزه فرهنگ و تمدن اسلامی چنان ابعاد وسیعی دارد که پرداختن بدان زمان و فرهنگی فراخ می‌طلبید. پروفسور آن‌ماری شیمل در این مورد می‌گوید: «به طور کلی تطور و تکامل زیبایی راستین و استواری کامل خط بر مبنای مقیاس معین با نام «ابن مقله» همراه است. هنرمندی از شیراز که بارها به عنوان وزیر خدمت کرده است^(۴).

ابن مقله در ابداع خط نسخ با آنکه از خط پیشینیان (خط کوفی اعراب و خط پهلوی و اوستایی ایران بستان) تأثیر پذیرفته اما در ساختار هندسی نسخ چنان

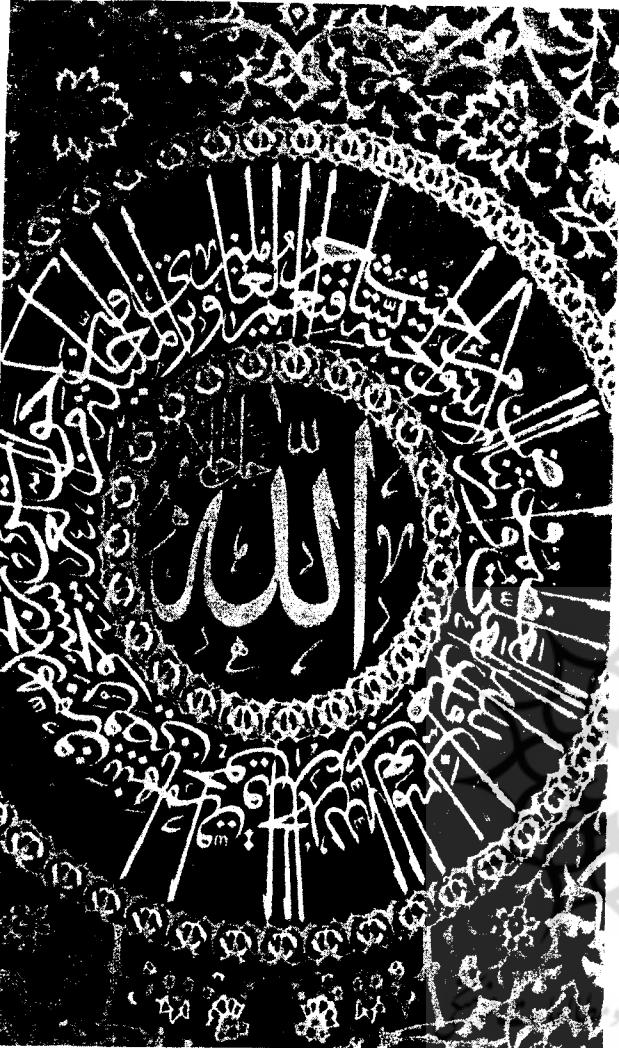
ایرانیان باستان که از دیر باز در جست و جوی یگانه محظوظ از نی و ابدی آسمان‌ها را می‌کاویدند و هنر و زیبایی را به مثابة جلوه‌ای از ذات نایافته و ناشناخته اهورایی در دست ساخته‌های خود می‌نمایاندند و اغلب وسائل روزمره زندگی از ظروف سفالی و آبگینه و اشیاء فلزی و گلیم و لباس تابناهای عظیم را با عنصر زیبایی درمی‌آمیختند. وقتی ندای برابری و برابری اسلام را شنیدند همچون عاشق سرگشته‌ای که بعد از جست و جویی طولانی معموق خویش را یافته باشد سر از پاناشناخته بدان گرویدند. از این پس زیبایی و هنر که با جان و دل آنان آمیخته بود سمت و سویی مشخص یافت و سیری قدسی و روحانی در پیش گرفت.

بدینسان بود که طبع لطیف و خوبی ملازم ایرانی با اسلام منادی رنوفت و رحمت در هم آمیخت و این پیوند مبارک در انگل زمانی به پیامدهای خجسته‌ای انجامید آن چنان که تمدن و فرهنگ برخاسته از آن

خلافیتی به کار بده است. که امروزه بعد از گذشت ۱۲ قرن هنوز در کشورهای اسلامی متدول است بدان حد که در طراحی حروف چاپی سیز مورد استفاده فرار گرفته است. همچنین این خط تاکنون منشأ پیدایش و ابداع انواع خوشنویسی بعد از خود گردیده است. هر چند حکومت اسلامی بعد از مدتی کوتاه به دست زاهدان اموی و سپس عباسی افتاده با این حال مسلمانان فرهیخته به ایمان و عشق به الله و اسلام ب دل و حاشیان در آمتحنه بود عاشقانه در جهت پایه ریزی عظیم ترین و غنی‌ترین تمدن و فرهنگ آیینه کوشیدند و در این مسیر بزرگ‌ترین و ارزشمندترین هدیه محظوظ شو یافته. نوشاخته یعنی قرآن را کاتب افریش‌های هنری خویش فراور داده و بر کتابت و مکارش و تزیین کلام وحی مشتافت، کوشیده و شاهکارهای جاوده‌ای به بادگار نهادند.

در این دوران برداشت‌های خلاف حاشیان اموی و عباسی از اسلام و ریحانه محدودیت‌های عصر معمول از جانب آنان در پرداختن مسلمانان به برخی هنرها از جمله مجسمه‌سازی - نقاشی - موسیقی و از سوی و شور و اشیاق فراوان هنرمندان مسلمان به وصف عاشقانه و غرفانه محبوب از سوی دیگر موجب شد هنرمندان به هنرها «رمزگونه»، «انتزاعی» و «نمادین» روی آورده بخش عمدۀ توان خود را در ابداع و تکامل انواع خوشنویسی (که علاوه بر پیوند آن با تحریری و کتابت از نظر فرم و شکل می‌تواند نوعی هنر و نقاشی انتزاعی محسوب گردد). به کار گرفتند. که حاصل این حرکت هنری عظیم حلق شاهکارهای بی‌دلیل در حوزه کتاب‌آرایی و هنرهای تجسمی در جهان اسلام و تأثیرگذاری عمدۀ ذر تمدن و فرهنگ و هنر شرق و غرب بود. ۵. و. جنسن در این باره می‌نویسد:

«این طرح‌های حاری شده از خامه خطاطان شاهکارهایی هستند که نیروی تخیل منضبط ایشان را به بهترین وجهی آشکار می‌سازند: یعنی همان عاملی که

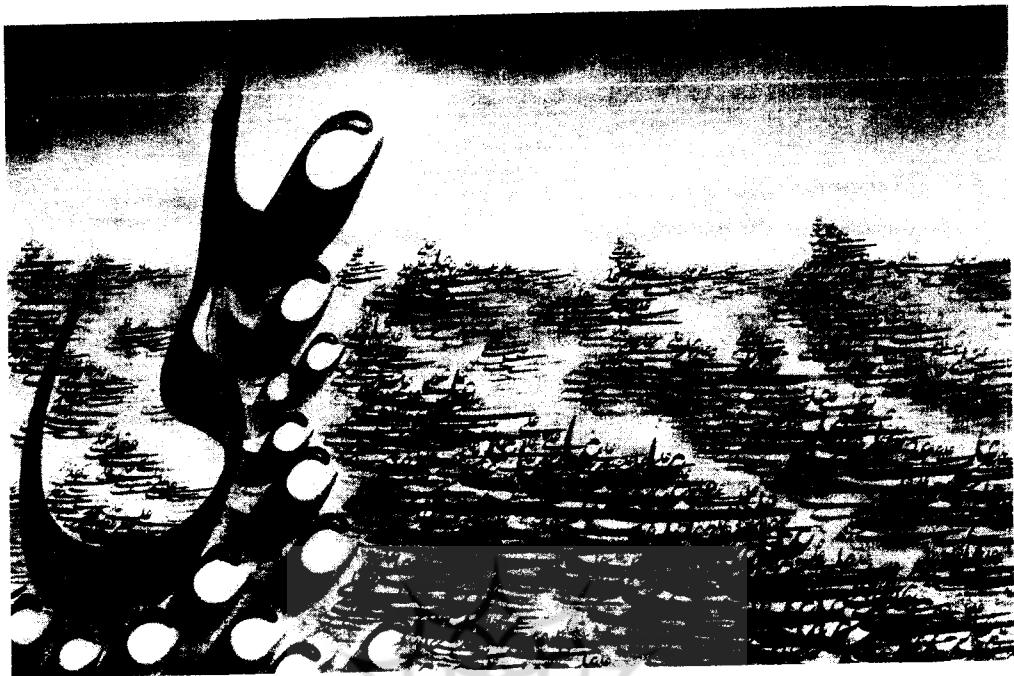

استفاده از خط در کالیگرافی

به نظر می‌رسد از طریقی نامکثوف، موجب پیدایش هنر انتزاعی امروزین ما گردیده باشد.^(۴)

هنر خوشنویسی در فرهنگ اسلامی که ابتدا با کتابت و تزیین کلام وحی متبرک شد در طول تاریخ همچنان به عنوان هنری مقدس و رمزگونه دستمایه آفرینش‌های هنری هنرمندان مسلمان فرار گرفته است.

هنر خوشنویسی برای هنرمندان مسلمان تنها تحریر و کتابت کلمات نبود بلکه آنان در حرکت قلم و تحریر بیج و تاب حروف و کلمات به نیایش و عبادت

نام اثر: علی - تکیک؛ قلم خوشبویسی و ابرپوش انداره اصلی؛ ۱۰۰ × ۷۵. - اسنادغیر رسمی

امتناع می‌ورزیدند. همنشینی خوشنویسان با کلام و حی و اشعار عارفانه در روح و جان حساس و لطیفانش تأثیر می‌گذاشت بدان حد که ایشان در مناعت طبع و صفاتی باطن شهره خاص و عام بودند.

داند آنکه آشنای دل است

که صفاتی خط از صفاتی دل است

با اینکه هزار مدنان ایرانی در ابداع و تکامل انواع خوشنویسی اسلامی (تا قرن هشتم هجری) نقش اساسی داشتند و در کاربرد این هنر در اشیاء و لوازم زندگی به ویژه معماری پیشتر و سرآمد بودند اما هنوز طبع لطیف، خوی عارفانه و نگاه عاشقانه آنان به هستی نیازمند نوعی نابتر از خوشنویسی بود تا به تمامی در پیچ و تاب آن خود را باز نمایانند. تا اینکه در قرن هشتم هجری حادثه‌ای که انتظارش می‌رفت به وقوع پیوست و مولودی خجسته که به جرأت می‌توان آن را عصاره هنر و احساس و عاطفه و جهان‌بینی ایرانی مسلمان به حساب آورد؛ زاده شد و «نستعلیق» نام گرفت. در

می‌نشستند. فراز و فرود قلم بر روی صفحه برای آنان رکوع و سجودی عاشقانه و سیر و سلوکی عارفانه بود. هم از این رو بدون وضو قلم به دست نمی‌گرفتند و به مشق نمی‌نشستند. خوشنویسی آنان را از محدوده کلمات و حروف فراتر برده به فضایی روحانی و قدسی می‌پیوست.

خط کوفی در مقام اولين خطی که برای کتابت و تزیین «کلام و حی» به کار رفت در اندک زمانی به دست خوشنویسان هزار مدن چنان تغییر شکل داد که پیش و بیش از آنکه به خطی الفبایی شباهت داشته باشد به نقوشی بصری و تصویری بدل گشت و هیأتی قدسی و آبینی به خود گرفت. چنان که مارتین لینگز معتقد است: «خط کوفی به کار رفته در قرآن‌های اوایل، مقدم بر هر چیز خطی دعایی و نیایشی است.^(۱۵)

نگارش و کتابت قرآن برای خوشنویسان نوعی ادائی تکلیف دینی و عبادت محسوب می‌شد از این رو اغلب خوشنویسان در پایان کار از ذکر نام و نشان خود

ز «ر» و «ز» کشیده ابرراوان را
کشیده برقم، مشکین کمان را
کشیده سربه بالا «شین» شمشیر
که خواهد لشگر زنگی کند زیر
کشیده سرمه را در دیده «صاد»
نهاده خال را بر عارض «صاد»
کشیده «فا» به روی لوح ساده
چو دلبر سربه بستر بر نهاده
...
نهاده نقطه را در حلقه «سنون»
چو نقب گوش خوبان گشته موزون
...
روایت قصه بلند خوشنویسی در مجالی کوتاه به از
این تواند بود و پایان سخن:
سلام و درود بر خوشنویسان. که هرگز کلامی ناروا و
سخنی نایستد با انگشتان جوهرین و قلم گردیده بیشان بر
هیچ صفحه‌ای نقش نبست.

ساختار این نوع خوشنویسی زیبایی و استواری در حد
کمال به هم آمیخت و «خطوط منحنی» که نرمی،
لطافت، زیبایی، شادی و مهربانی را القا می‌کند. در
تمامی هنرمندانه آن به کار گرفته شد؛ هم از این رو
«عروس خطوط» لقب یافت.

بانگاهی عمیق به نستعلیق می‌توان نابترین
نقاشی ایرانی، فوسهای معماری اسلامی - ایرانی و
ریتم موسیقی و... به روشنی در آن بازیافت. لطافت و
نرمی نهفته در هنرمند روحانی نستعلیق نعمادی از نگاه
عارفانه ایرانی مسلمان به هستی و عشق او به یگانه
محبوب جمیل هستی آفرین و مهروزی او به سرزمین
ایران و زبان فارسی است. چرخش‌های منحنی و فرود
و فرازهای ملایم قلم در خوشنویسی نستعلیق چنان با
طبع و خوی ملایم ایرانی هماهنگ است. که اغلب
خوشنویسان ایرانی بدان روی اورده در تکامل آن
کوشیدید و در پیچ و تاب آن رمزاها نهادند و رازها
نهفتند.

در حم زلف تو آن خال سیده‌دانی چیست
 نقطه دوده که در حلقه جیم افتاده است.
«حافظ»

ادارکی بیگلاری شامر پارسی گویی منطقه سند
نگاهی هنرمندانه به رمز و راز نهفته در نستعلیق دارد که
آن را به زیبایی به نظم کشیده است چند بیت از آن چنین
است:

«الف» را جانمود اول به بالا

که ماند قامتش چون سرو رعناء
به زیر «با» نهاده قرص عنبر
به مشکین زورقی افکنده لنگر
چو دیدم حرف «تا» را تازه شد روح
به دریا آشنا شد کشتنی نوح
کشیده «خ» به روی لوح عاجی
به فرق هدھدی بنهاده تاجی

منابع و مأخذ:

- ۱- فصلنامه هنر شماره ۹ صفحه ۵۴
- ۲- فصلنامه هنر شماره ۸ صفحه ۶۲
- ۳- کتاب خوشنویسی و فرهنگ اسلامی نوشته آن‌ماری شیعمل - ترجمه ذکری اسدالله آزاد - ۱۳۶۸ - صفحه ۲۷
- ۴- فصلنامه هنر شماره ۹ صفحه ۳۲
- ۵- کتاب خوشنویسی و فرهنگ اسلامی - نوشته آن‌ماری شیعمل - ترجمه اسدالله آزاد - ۱۳۶۸ - صفحه ۲۰